

MALENA, SALIG GUMMAN MIN

1. Malena, salig gumman min,
när hon gick här och slank i världen
Av segelgarn knöt hon koftan sin
och stred alltjämt mot syndaflärden

2. Hon alltid svor så innerlig,
på underkjoln, den gamla trasan,
som vid var rännsten fäste sig
vid klacken utav ena hasan

3. Och strumporna, den ena grå,
den andra svart, bar salig själen
med fri passage för varje tå
och tjockbenet alltjämt vid hälen

4. Malenas näsa satt på sned
och det vart hänt i Gröna Gången
Hon kom att gräla med en smed
och smen tog hastigt tag med tången

5. För människorna var hon ett ljus,
allt världsligt prål gav hon till fanders
Tog sig mest varje dag ett rus
och för en vittnen av Demanders

6. Igenom koftan, då och då,
man kunde se en skymt av ryggen
Om vintern alltid kittelblå,
om sommarn karmosin av myggen

7. Kring hennes våta mun i dans
sig dussintals med flugor svängde
Och hennes nästipp i brist av ans
var dag sig småningom förlängde

8. Ack, Herre Gud, i vintras då,
nå aldrig glömmet jag den färden
Då jag var på kälken, hå, hå, hå,
drog henne över Riddarfärden

9. Och hon på isen damp så full
och sig så skamlöst där betedde
Och sade, när jag föll omkull:
"Ja, vi kan sitta här i bredde"

10. En dag hon sade: "Vet du Jan,
nu ska jag taga guld ur gruvor"
Och så hon traskade kring i stan
att stjäla ved och sälja struvor

11. Men någon satans finnkaptan
vid Skeppsbron såg den fula styggen
Tog en gång upp en faslig sten
och drog min gumma mitt i ryggen

12. Då kom hon hem, o, ack och ve,
med brännvin, plåster, band och huckel
Och hela kroppen satt på sne,
på ryggen en förfärlig puckel

13. Sen föll hon i en sömn så djup
i portgången vid gamla slädan
Sist vaknade och tog en sup
och for så nöjd och salig hädan

14. Att sådan var min kära skatt,
Malena Gertrud, född von Crisen,
det vittnar jag, Cornelius Tratt,
avskedad extra vid accisen